

1. { A könyörgé-sem hozzád száll A mélységből Úr Is -
Szent trónodnál ir-ga-lom vár, Bár tengernyi a vét -

1. 2.
ten, kem! Ha meg-i-tél-néd, Is - te-nem, Mit ne-ved

el - len vé - tet-tem, Ki áll meg szí-ned e - lőtt? G.Z.

2. Nagy kegyelmed oly végtelen, / Hogy bűnöm elfelejtet; /
Nincs nékem semmi érdemem, / De mégis bízom benned. / Nem
sújtasz vétek, bűn szerint, / Ha szívem bízva rád tekint, / Te
megbocsátasz nékem

3. Az Úr Istenben bízom én, / Nem gyarló érdemekben. / És
éltet az a szent remény, / Hogy üdvöt nyer a lelkem. / Szent ígéd
arról biztosít, / Hogy Jézus Krisztus üdvözít, / És ez ad erőt né-
kem.

4. A küzdés nehéz percében / Én erős hittel várlak; / Nem
kétkedem sohasem, / Ha gyötör is a bánat. / Ki Lelked által újjá
lett, / Nyer üdvösséget, életet, / Ha benned bízik mindig.

5. Ha vétkeimnek terhe nagy, / Még nagyobb szent kegyel-
med! / Te irgalomnak Atyja vagy, / És szereted az embert. / Te
irányítod léptemet, / És oltalmazod lelkemet, / Mert te vagy a hű
Pásztor!